

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Cap. 1. De naturâ Divinæ sapientiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

CAPUT I.

De Naturâ Divinæ Sapientiæ.

Variis titulis, nominibus & encomiis, vnde descriptionibus, exponunt Sacri Doctores perfectionem Divinæ Sapientiæ.

S. Dionys.
de myst.
Theolog.

Primò, appellatur *Mystica Theologia*, quod indicat, quod *occultus sermo de Deo*.

S. Bonav.

Secundò, vocatur *Sapientia Anagogica*, id est actio, quæ ex aspiratio cordis in Deum.

S. Bonav.

Terziò, *Doctrina Ignorantia*, & per incognitam gnoscens, quia juxta magni Dionysii doctrinam, *Magis cognoscit per viam negationis*, quam per affirmationis. Et affirmationes incompatibiles id est, impropria. Quia, ut optimè explicat S. Dionys. *Non est Deus, ut à nobis scitur*, sed dicitur: siquidem, quod à nobis cognoscitur, est, & repugnat Deo; at, quod creditur, infinitique convenit.

De Divi.
nom. c. 7.

Quartò, dicitur etiam *Sapientia irrationalis & stulta*: non quia verè stulticia & amencia, quia superat omnem humanam rationem, & ab omni discursibus remota est.

Carthus.
a. 9.

Quintò, vocatur *immersio in Divinam caliginem*, sive *ardentissima Divina caliginis intuitio*.

1. Tim. 6.

quamvis Deus respectu sui ipsius *lucem inhabitabilem*; nihilominus propter suam invisibilitatem & incomprehensibilitatem respectu nostri, *Domine ut habitares in caligine*: ac propterea Divina & essentia, pro ut à nobis invisibilis & incomprehensibilis est, appellatur caligo, tenebræ & nubes.

3 Reg 8.

Deo dicitur: *Deus absconditus*, & *possit tenebrarum*.

Isai. 45.

Quia abscondit se, voluit in latitudine invisibilitatis, & incomprehensibilitatis sua, uteretur.

Bellarmino.

Bellarminus.

Secundo, licet celestis Sapientia nominatur Amor ex-
trahitur ab omni adulterino affectu, propter Sponsi
affectum unicum: soporatus, per quietem omnium
desideriorum: sursum actus, per anagogias celestium
desideriorum: interemptivus, per jugulationem carnalium
impedimentorum.

Secundo, dicitur quoque Experimentalis de Deo no-
titia. Quia, ut bene advertit Hugo, non facit perfe-
ctum cognitio virtutis, nisi & habitus virtutis in ex-
perientia subsequatur. Et haec experientia conquiritur
interius animae sensibus, qui aperiuntur, quando ex-
teriori clauduntur: Si exterior vagatur, sensus clauditur,
docet Gregorius, interior sensus aperitur, & Hugo:
Cum a dulcedine exteriori abstrahitur anima, interio-
rem degustat

Octavo, Mystica Theologia à Gerson appellata fuit,
Amorosa unio mentis cum Deo, & perfecta in Deum
transformatio, non per conversionem secundum substan-
tiam in Divinum idaeas, sed per conversionem secundum ac-
cidenia: ut ferrum candens, aer illuminatus, & materia
forma informata. Ratio hujus mutationis est, quia sicut
calor, ita amor habet virtutem uniendo inter se similia, &
separandi dissimilia: Congregat homogenea, & heterogenea
disgregat. Anima igitur, quae est spiritus similis Deo, vi
amoris separabitur à sensualitatibus, utporè, ei dissimi-
libus, unieturque Deo, cui similis existit.

Nono denique, secundum S. Bonaventuram, est My-
stica Theologia expressissima Divinorum actuum imitatio.
Quia intendo & amando afficitur circa Deum, & est
celestium mentium amulatio. Sed cum hac differentia,
quod Beati de praesentia cum gaudio, & sine intermissione
contempletur Deum: homo in terra cum solo desiderio
& afflictione, quia ex spiritus extensione fit quaedam corpo-
rum unio: tamen si ex altera parte se consolatur: non
desiderat, & sine obliquitate creaturarum (ut lapis ad contrarium)
tendit ad Deum. Et est actio non continua, sed inter-
rupta cum continua elevatione & depressione: *ascendit
& descendit: surgit & cadit.*

S. Bonav.
ro. 1. lumin
Eccl. serm.
2. in fine.

S. Bonav.
de myst.
Theol. c. 6.
Hugo de
caelest. Hiè-
rarch.
S. Greg. 13.
Hugo li. de
arcâ.

Gerson de
myst. Theo-
log.

S. Bonav.
de myst.
Theol. c. 3.
p. 2.

COPIA
DE RET
MIST
ON

- Ex dictis colligitur, quænam sit natura & celestis hujus scientiæ & Divinæ Sapientiæ: quædam non cognoscitiva, sed affectiva, etalis & transformativa in Deum. Dicitur *cognoscitiva*: vel quia est sine cognitione ut docet Bonaventura cum aliis: vel quia habentione sine discursu contenta est: vel quia Gerson, non habet advertentiam & reflectionis: quemadmodum, inquit ille, infans sugens ubera, totus intentus est, quomodo loque neque de ullo alio cogitat. Est notitia affirmativa superat omnem cognitionem: Divina illustrata, præ admiratione Divinæ Majestatis à seipsa tota per amoris desiderium in Deo absorbetur. Est notitia experimentalis. Aliud Bonaventura, scire naturam mellis; aliud experiri dulcedinem mellis. Ad eundem modum est percipere per cognitionem, qualis sit natura Bonitatis; aliud verò gustare & experiri per ejus dulcedinem. Detinuit est transformativus amor est assimilativus & imitativus rei amate. ferrum ignitum & candens, inquit Gerson, naturam ferri, recipit appropriatque sibi ignis puritatem; ita anima suam retinendo naturam; puritatem suam vestit se conditionibus & perfectione Dei.
- Uode accedit, reliquas humanas scientias longè comparatione excedi à cœlesti Sapiëntia: Hæc, S. Bonaventura, quantum distat arcus ab arcibus ceteras scientias antecellit.
- Ac primò antecellit eas in origine; quia est tanquam à Magistro Sapiëntia, qua ex ore Alii dicit, & docetur in orationis schola.
- Secundò, in effectu: quia satiat animam: Per inquit Gerson, anima satiat, quiescit, stabilis ut materia in formâ, lapis in centro. & qualibet fine. Nam ex tribus animæ potentis; concupiscentia, irascibili; & rationali; prima quietatur in Bonitate Spiritus sancti; secunda in potentia Patris, tertia in veritate Filij. S. Bonaventura hoc idem alia

De myst.

Theol. con-

sid. 3. p. 3.

S. Bonav.
p. ult.

Bonav.

De myst.

Theolo.

Eccles. 24.

Gerson p. 3.

de Myst.

Theol.

S. Bonav.

ponit differentia: Sapientia humana nunquam dicitur
 Divina, quia Divina Sapientia dicitur sufficit: quia invenit
 omnia, qui est causa omnium: & in ipso, qui est
 fons omnium bonitatis & rectitudinis, immediatissime con-
 ditione inspicitur.

Insuper, sapientia humana modicum lumen multis
 in tenebris falsitatis ac ignorantiae permixtum sup-
 eraddit intellectui; at Sapientia Divina veram puramque
 illuminat intellectum, inflamat affectum, recti-
 ficat nostram intentionem, ordinat passiones, ac veram
 distribuit possessionem dominiumque in omnes crea-
 turas. Quia, cum non querat ab illis nec honorem, nec
 electionem: non illis subicitur; sed dominatur. Veluti
 contratio Principes mundi qui regunt à creaturis ho-
 mines & voluptates non sunt domini, sed servi. Et hoc
 officiat pro theoricâ cœlestis Sapientiæ, ad praxin jam
 procedamus.

CAP. II.

De modo assequendi Divinam Sa-
 pientiam.

Primo igitur necessarium est, ut Divinæ cupidus Sa-
 pientiæ eandem postulet à Domino Deo media fer-
 vente & continua oratione: Optavi, & datus est mihi Sap. 7.
 Sensus: invocavi, & venit in me spiritus Sapientia.

Quapropter Divinus Areopagita mysticam suam S. Dionys.
 Theologiam exorditur ab oratione dicendo: Super-
 lucem fieri oramus caliginem (id est ingredi) & per in-
 visibilitatem & ignorantiam Deum intueri. Id est,
 veluti ipsemet declarat, per omnium remotionem: sicut
 auriferi nihil ponit, sed sola ablatione occultam manifestat
 formam.

Secundo necessaria est, inquit Gerson, humilitas De myst.
 profundissima, non superbiendo aut extollendo se pro
 Theol.
 pter hoc donum; sed potius se humiliando & vilipen-
 dendo.

G

Tertio